

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

— Παράβαση ουσιώδους τύπου

- Παράβαση του άρθρου 93 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ: διεξάγοντας μακρές και πολύπλοκες διαπραγματεύσεις με τις γαλλικές αρχές — που διήρκεσαν 16 περίπου μήνες από της ημερομηνίας κοινοποιήσεως— στο πλαίσιο της προκαταρκτικής φάσεως του άρθρου 93 παράγραφος 3 η Επιτροπή ανέτρεψε το καθιερούμενο με τη διάταξη αυτή σύστημα διαδικαστικών κανόνων. Στην πραγματικότητα, η Επιτροπή μετετόπισε στην προκαταρκτική αυτή φάση — η οποία δεν παρέχει ούτε στα άλλα κράτη μέλη ούτε στους ενδιαφερομένους τρίτους τις διαδικαστικές εγγυήσεις, οι οποίες ενεργοποιούνται από της κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2— την εμπειριστατωμένη εξέταση των κοινοποιηθέντων μέτρων, η οποία πρέπει να γίνεται στο πλαίσιο της προαναφερθείσας διαδικασίας.

Εξάλλου, η Επιτροπή προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματα της ΑΕVP — Associação das Empresas de Vinho do Porto, ως τρίτου καταγγέλλοντος, καθ' όσον παρέβλεψε ολοσχερώς τα δικαιώματα συμμετοχής του φορέα αυτού στη διοικητική διαδικασία. Η Επιτροπή, αφού διεξήγαγε μακρές διαπραγματεύσεις με τις γαλλικές αρχές, στην προκαταρκτική φάση, είχε την υποχρέωση να ενημερώσει την ΑΕVP τόσο επί των βασικών στοιχείων των κοινοποιηθέντων μέτρων, όσο και επί των επιφυλάξεων που διατύπωσε η Επιτροπή έναντι των μέτρων αυτών, και να ζητήσει από την καταγγέλουσα να υποβάλει τις παρατηρήσεις που έρχινε σκόπιμες.

- Παράβαση του άρθρου 190 της συνθήκης ΕΚ: η προσβαλλόμενη πράξη δεν εκθέτει επαρκώς τις —πραγματικές και νομικές— προϋποθέσεις που καθόρισαν την κατεύθυνση της εκδοθείσας αποφάσεως.
- Παράβαση της συνθήκης ή κανόνων δικαίου σχετικών με την εφαρμογή της
- Παράβαση του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, σε συνδυασμό προς το άρθρο 95 της ίδιας συνθήκης: η Επιτροπή δεν ηδύνατο να αγνοεί —και διότι το ζήτημα αυτό ρητώς θίχτηκε από την καταγγέλουσα— την επίπτωση της εθνικής φορολογικής νομοθεσίας τόσο επί των προϊόντων που απολαμβάνουν των εγκριθεισών ενισχύσεων, όσο και επί των ανταγωνιστικών τους προϊόντων. Έστω και αν η γαλλική αυτή νομοθεσία δεν εισάγει τυπικώς διάκριση, ουσιαστικώς παράγει αναμφισβήτητα διακρίσεις. Έτσι οι φυσικώς γλυκείς οίνοι (92 % των οποίων είναι γαλλικής παραγωγής) φορολογούνται προς 350 γαλλικά φράγκα, ενώ οι λοιποί οίνοι λικέρ (81 % των οποίων εισάγονται από άλλα κράτη μέλη) φορολογούνται προς 1 400 γαλλικά φράγκα ανά εκατόλιτρο τελικού προϊόντος (ήτοι το τετραπλάσιον). Εγκρίνοντας ένα καθεστώς ενισχύσεων απεριορίστης ισχύος, το οποίο σχεδιάστηκε με γνώμονα τα συμφέροντα των παραγωγών γαλλικών

οίνων λικέρ που δεν περιλαμβάνονται στην πλεονεκτικότερη φορολογική κατηγορία, η Επιτροπή δημιούργησε απλώς ένα σύστημα δυνάμει του οποίου όλοι οι οίνοι λικέρ γαλλικής παραγωγής απολαμβάνουν σημαντικότερων ανταγωνιστικών πλεονεκτημάτων έναντι των παραπλησίων προϊόντων που παράγονται ή προέρχονται από άλλα κράτη μέλη.

- Παράβαση των γενικών κριτηρίων εφαρμογής των παρεκκλίσεων του άρθρου 92 παράγραφος 3: εγκρίνοντας μέτρα απεριορίστης ισχύος, των οποίων οι λεπτομέρειες και οι όροι εκτελέσεως δεν διατυπώνονται με τρόπο διαφανή, η Επιτροπή παρέβη τα γενικά κριτήρια εφαρμογής των παρεκκλίσεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 και ειδικότερα το κριτήριο της διαφάνειας των ενισχύσεων και το κριτήριο του χρονικώς περιορισμένου και του φθίνοντος ύψους των ενισχύσεων υπέρ μέτρων αναδιαρθρώσεως.

Προσφυγή του Βασιλείου της Σουηδίας κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 30 Μαΐου 1997

(Υπόθεση C-206/97)

(97/C 212/45)

Το Βασίλειο της Σουηδίας, εκπροσωπούμενο από τη Lotty Nordling, rättschef, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Σουηδίας, 2, rue H. Heine, Luxembourg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 30 Μαΐου 1997, προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

1. δυνάμει του άρθρου 173, να ακυρώσει τον περί καθορισμού των ΤΑC κανονισμό [(ΕΚ) αριθ. 390/97]⁽¹⁾, στο μέτρο που αφορά την κατανομή του γάδου στη ζώνη IIIbcd, καθώς και
2. να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της Σουηδίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση του άρθρου 121 παράγραφος 1 της πράξης περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των ιδρυτικών συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως προσαρμόστηκε με την απόφαση του Συμβουλίου 95/1/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ⁽²⁾:

για το έτος 1997 η Κοινότητα διαθέτει αλίευμα 112 452 τόνων γάδου για αλιεία εντός των κοινοτικών υδάτων στη ζώνη III b, c, d. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 121 παράγραφος 1 της πράξης προσχωρήσεως, το μερίδιο της Σουηδίας επί του εν λόγω επιτρεπομένου αλιεύματος ορίζεται σε 39 999 τόνους (0,35037 × 50 000 τόνους + 0,4 × 62 452 τόνους - 2 500 τόνους). Συναφώς, θεωρήθηκε ότι 2 500 τόνοι από την ποσόστωση της Σουηδίας κατά το έτος 1997 έπρεπε να μεταφερθούν στα λοιπά κράτη μέλη σύμφωνα με όσα είχαν

συμφωνηθεί κατά τη σύναψη της συμφωνίας ΕΟΧ. Ωστόσο, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 390/97 χορηγήθηκαν στη Σουηδία 38 860 τόνοι, ήτοι ποσότητα μικρότερη κατά 1 139 τόνους από εκείνη που προκύπτει από την πράξη προσχωρήσεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 390/97 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων (ΤΑΚ) για το 1997 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται, ΕΕ αριθ. 66 της 6. 3. 1997, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 1 της 1. 1. 1995, σ. 1.

Διαγραφή της υποθέσεως C-40/95 (¹)

(97/C 212/46)

Με διάταξη της 3ης Φεβρουαρίου 1997 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-40/95 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Conoco Ltd κατά Commissioners of Customs and Excise.

(¹) ΕΕ αριθ. C 119 της 13. 5. 1995.

ΕΕ αριθ. C 31 της 3. 2. 1996.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουνίου 1997

(97/C 212/47)

1. Σύνθεση του πρώτου πενταμελούς τμήματος, του δεύτερου τμήματος και του δεύτερου πενταμελούς τμήματος — Τοποθέτηση δικαστών στα τμήματα

Κατόπιν του θανάτου του δικαστή Heinrich Kirschner, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών, με απόφαση της 29ης Μαΐου 1997, διόρισαν τον Karl Joerg Piringg μέλος του Πρωτοδικείου. Εν συνεχεία το Πρωτοδικείο, κατά τη σύσκεψη της ολομέλειας της 5ης Ιουνίου 1997 αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού διαδικασίας, να τροποποιήσει τη σύνθεση των τμημάτων, όπως αυτή είχε αποφασιστεί στις 12 Σεπτεμβρίου 1996 (¹).

Για την περίοδο από 11 Ιουνίου 1997 έως 20 Σεπτεμβρίου 1997, ο δικαστής Piringg τοποθετείται στο πρώτο πενταμελές τμήμα, στο δεύτερο τμήμα και στο δεύτερο πενταμελές τμήμα.

Αν ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου έχει ορίσει άλλο δικαστή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 32 παράγραφος 3 του κανονισμού διαδικασίας, για τη συμπλήρωση των τμημάτων αυτών σε αντικατάσταση του δικαστή Kirschner, για ορισμένη υπόθεση και, αν, πριν από τις 11 Ιουνίου 1997, περατώθηκε η έγγραφη διαδικασία και πραγματοποιήθηκε ή προσδιορίστηκε η συνεδρίαση στο πλαίσιο της προφορικής διαδικασίας, τα τμήματα αυτά θα συνεχίσουν να συνεδριάζουν με αυτή τη σύνθεση για την προφορική διαδικασία, τη διάσκεψη και την έκδοση της αποφάσεως.

2. Ολομέλεια

Κατά τη σύσκεψη της ολομέλειας της 5ης Ιουνίου 1997, το Πρωτοδικείο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ότι, αν κατόπιν του διορισμού γενικού εισαγγελέα κατά το άρθρο 17 του κανονισμού διαδικασίας, προκύπτει άρτιος αριθμός δικαστών στην ολομέλεια του Πρωτοδικείου, η προκαθορισμένη σειρά, βάσει της οποίας ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου ορίζει εκ

περιτροπής τον δικαστή ο οποίος δεν θα μετάσχει στην εκδίκαση της υποθέσεως, είναι η αντίστροφη της σειράς κατά την οποία κατατάσσονται οι δικαστές σύμφωνα με την αρχαιότητά τους, βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού διαδικασίας, εκτός αν ο δικαστής που θα οριζόταν κατ' αυτόν τον τρόπο είναι ο εισηγητής δικαστής. Στην περίπτωση αυτή ορίζεται αντί αυτού ο αμέσως προηγούμενος στην κατάταξη δικαστής.

(¹) ΕΕ αριθ. C 249 της 5. 10. 1996, σ. 10.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 15ης Μαΐου 1997

στην υπόθεση T-273/94, N κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Καθήκον πίστεως — Υπόνοια τελέσεως πράξεων που αντιβαίνουν προς την αξιοπρέπεια του λειτουργήματος — Έντιμη συνεργασία του υπαλλήλου στην έρευνα — Δεν υφίσταται — Πειθαρχική διαδικασία — Ανάκληση)

(97/C 212/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-273/94, N, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος υπό τον Xavier Magnée, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Louis Schiltz, 2, rue Fort Rheinsheim, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Gianluigi Valsesia, Ana Maria Alves Vieira και Denis Waelbroeck), με την οποία ζητήθηκε, αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 1993, περί ανακλήσεως του προσφεύγοντος και, αφετέρου, η επιδίκαση αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο, και την P. Lindh και τον J. D. Cooke, δικαστές· γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Μαΐου 1997 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό: